

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării sfintei Cruci

Cuvântul lui Dumnezeu Se face hrană, Se face mană care vine din cer. Cuvântul Se face pâine și vin, Se face pâine Cuvântul Tatălui, căci Fiul este Cuvântul Tatălui. Cuvântul lui Dumnezeu S-a făcut Om în al șaselea veac și S-a sălășluit între oameni și S-a dus apoi la Tatăl, ca să poată veni înapoi la oameni. De nu S-ar fi dus, n-ar fi venit iar la oameni, dar a venit ca să-i suie la Tatăl pe cei ce cred în taina facerii prin cuvânt.

Ia aminte, Ierusalime, căci Cuvântul Se face iarăși hrană. Ia și culege această mană, ia și mănâncă, poporul Meu, căci Eu sunt Cuvântul, Eu, Fiul Tatălui Savaot. Eu Mă vestesc, și tu Mă auzi vestindu-Mă venind spre tine, Israele de la capătul timpului. Eu Mă vestesc din nori că vin, iar tu, popor mititel al grădinii Mele, deschide, fiule, ca să intru în grădină și ca să intru în carte, ca să Mă vestesc lui Israel. Eu sunt pe nori. Eu sunt cu norii cei ce nu se văd. Eu sunt pe nori de stele. Eu sunt pe nori de soare. Eu sunt pe nori, și norii nu se văd. Eu sunt pe nori de îngeri, pe nori de slavă, pe nori de heruvimi și serafimi. Eu sunt purtat pe norii slavei Mele întru cele ce nu se văd, întru cele cerești sunt. Israele, fiule al cuvântului Meu, să trăiești, fiule, întru cele cerești. Să mănânci, fiule, mana aceasta, s-o mănânci în fiecare zi, să mănânci și ziua și noaptea, să mănânci cu foame, fiule Israele. Să mănânci lapte și miere din cer, căci cele ce nu se văd sunt nesticăcioase. Ia și mănâncă din grădina celor ce nu se văd, ca să fii nesticăcios, poporul Meu, și să faci ochi nesticăcioși și să vezi norii slavei Mele, și pe Mine cu tine să Mă vezi, și pe tine cu Mine să te vezi, și să vezi, tată, pentru ce M-am trudit peste tine patruzeci de ani. Deschide-Mi ca să vezi, că orice cuvânt al Meu trebuie împlinit cu frică și cu iubire mare, și asta înseamnă să deschizi ca să vezi.

O, copilaș poporul Meu, mănâncă, tată, mană, și să nu-Mi ceri carne, că nu-ți mai dau. Dacă lui Israel i-am dat carne, ce bine i-am făcut? Că s-a întors în moarte Israel dacă i-am făcut voia. Ție, Ierusalime, omul Meu cel nou, nu vreau să-ți mai fac voia, și vreau, fiule, să te deprind să vrei voia Mea. Nu te mai tot întreba pe tine, și întreabă-Mă pe Mine, fiule, de ce-ți zic Eu ție Ierusalim nou? Pentru că tu ești făcut de Mine om nou, și omul nou are pe Duhul Sfânt sălaş în Care stă. Tu ești înconjurat de Duhul Meu Cel Sfânt, căci Duhul Sfânt este Dumnezeu în Tatăl și în Fiul, din Tatăl și din Fiul. Lucrarea Duhului Sfânt se numește Rusalii, se numește Ierusalim, iar tu ești omul Meu cel nou, născut din Fiul lui Dumnezeu Cuvântul. Tu ești Ierusalim nou, căci Cuvântul este Duhul Sfânt, este Dumnezeu în duh, Care vine și face om nou din cuvânt. Mănâncă, Ierusalime, Duh Sfânt, și să nu poțtești carne ca Israelul lui Moise, că Israel de la Moise a cerut carne, fiindcă Moise era scula Mea pentru Israel. Am voit să-l fac pe Israel om nou și să-l deprind să mănânce mană, și apoi lapte și miere. Da' de unde, tată! că el n-a vrut, și s-a întors iar la carne. N-a voit ca Mine, și a voit ca el, ca omul lui cel vechi a voit omul lui Israel. Omul, Israele, n-a întrebat pe Domnul când a mâncat carne. Omul a mâncat, și Domnul a văzut ce face omul. Mănâncă mană, Ierusalime, căci cuvântul este mană din cer. Mănâncă și nu te plictisi ca Israel.

Pace ție, poporul Meu! Mă așez cu tine la sfat, cu tine la masă de cuvânt, că e sărbătoare, tată. Pace ție, casa Mea! Pace ție, Israele, odihna Mea și așternutul Meu! E sărbătoare, fiule, și Eu vin să cinez cu tine. Mă rup și Mă pun pe masă de sărbătoare, așa cum M-am pus pe cruce ca să Mă dau jertfă omului. Poporul lui Israel aducea jertfă lui Dumnezeu carne de animal, iar Dumnezeu a pus jertfă pentru Israel pe Fiul Său Cel Unul. M-am pus jertfă pe cruce și M-am fărâmat și M-am pus omului pe masă spre hrană. Așa cum pui tu pe masă hrană și pâine ca să mănânci, așa M-am pus Eu pe cruce, ca să ai tu ce mânca, tu, cel flămând de la sfârșit. Omul

aduce jertfă din ceea ce are, iar Domnul a adus ceea ce are. Domnul S-a dat pe Sine, ca să aibă omul pe Domnul. Domnul S-a dat omului, și omul a voit carne de animal și de pasăre și de alte vietăți.

O, poporul Meu, popor al mângâierii Mele! M-am dat lui Israel spre hrană, și s-a săturat și M-a lăsat. M-am făcut pâine care cobora din cer pe nori până deasupra taberei lui Israel, și el M-a schimbat cu carne. El carne a poftit, și cine pofteste moare. Când am făcut întâi pământul și pe om, omul a mâncat carne și nu L-a întrebat pe Domnul. Omul aducea jertfă Domnului, dar nu L-a întrebat pe Domnul. Domnul nu putea intra în pofta omului, căci omul poftea, și apoi mânca, căci păcatul s-a făcut poftă și a crescut în om. Când am făcut pământul cel de acum, omul a mâncat carne și n-a întrebat pe Domnul dacă îi dă voie să mănânce.

O, poporul Meu, cel mai bine este ca omul să-L lase pe Domnul să spună, căci cine spune întâi, acela a creat cuvântul și fapta cuvântului. O, când omul se face Dumnezeu, ce să mai facă Domnul? Israel, de bine ce a mâncat viață din cer, a voit apoi să mănânce moarte de vietate, carne a voit Israel. Noe după ce a ajuns la capătul potopului, după ce Domnul i-a spus să iasă din corabie el și casa lui și toate animalele ce erau în corabie, după aceea a făcut jertfelnic și a jertfit animale pentru Dumnezeu. El a jertfit cu dragoste, dar cu dragostea lui din el, nu cu dragostea lui Dumnezeu în el. Nu i-am spus Eu lui Noe să aducă jertfă. Am luat dragostea lui și am spus în inima Mea: *«Să nu mai blestem pământul pentru pricina faptei omului, pentru că plăsmuirile gândului omului sunt plecate spre rele din tinerețile lui»*. Am zis în cugetul Meu să nu mai pierd, să nu mai nimicesc toate viețuitoarele precum am făcut. Cugetul lui Noe s-a plecat spre a jertfi animale după ce a trecut potopul, și dacă așa am văzut, am lăsat tot așa ca și până în potop, că omul Mi-o luase înainte și folosisese tot jertfa lui. Așa și Israel, de bine ce ajunsese în Canaan a luat și a adus jertfă lui Dumnezeu, dar fără să-i spună Dumnezeu. Ce să-i mai spună Dumnezeu omului care își alege ce să facă? De aceea zice Scriptura că jertfa plăcută Mie este duhul umilit.

Israele, Israele, fii deștept, tată, că ai înaintea ta plata omului care a voit ca el. Israele tată, duhul cel umilit primește de la Domnul, și nu aduce Domnului. Duhul omului umilit aduce Domnului ceea ce-i cere Domnul să aducă. Omul umilit aduce ascultare. Omul umilit așteaptă pe Domnul. Omul umilit nu ia îndemn din sine. Acesta este un duh umilit și nu altfel. Cel umilit se roagă pentru voia Domnului în el, așa cum am învățat Eu pe ai Mei să se roage, că așa i-am învățat să spună: *«Facă-se, Doamne, voia Ta, precum în cer așa și pe pământ»*.

O, Israele, mângâierea Mea de șapte veacuri! Pe pământ e ca pe pământ, nu e ca în cer. Copilul Meu, Eu când am venit din cer pe pământ, a trebuit s-o iau de la pământ, nu de la cer. Am făcut ca pe pământ și M-am pus jertfă pe cruce, ca pe pământ, nu ca în cer. Am făcut voia omului, ca pe pământ. Am judecat voia omului, asta am făcut prin jertfa Mea de pe cruce. Noe plăsmuia în gândul lui să mănânce carne, să bea vin, iar Eu i-am încuviințat așa cum a voit el, și cu mare smerenie am adăugat și voia Mea lângă voia lui, că așa i-am spus: *«Mănâncă tot ce se mișcă și ce trăiește, precum v-am dat Eu toată iarba verde»*. Eu dădusem omului, dar omul își dăduse și el. I-am amintit lui Noe ce am dat Eu omului spre hrană, dar voia lui Noe a fost mai întâi, și apoi i-am amintit și de rânduiala Mea.

O, Israele, Israele, cugetul omului și plăsmuirile cugetului sunt aplecate spre rău din tinerețile omului, de la început, fiilor. Dar vine, tată, vremea omului nou, vine, și a și venit, căci Eu am venit. Am venit și în trup, de M-am dat jertfă ca pe pământ, de M-am dat hrană omului, ca să înțeleagă omul ce trebuie să mănânce. Am venit și în duh, și iată, Mă fac mană cerească, Mă fac cuvânt, și în curând Mă voi face saț îndestulat întru mâncare nestrăicătoare, venită din cer pe pământ.

Poporul Meu, să-ți fie crucea masă și așternut, fiule, masă pe care să stai tu înaintea Mea ca jertfă plăcută și umilită. Crucea pe care o serbez Eu cu tine azi este calea pe care am venit la oameni. Am făcut din ea cărare a omului spre Mine. Crucea Mea a fost din lemn, iar a ta este din duh și din trup. Trupul tău să fie cruce, și Duhul Meu să fie pe ea. Să porți Duhul Meu în trupul

tău și să-Mi fii Mie jertfă, poporul Meu, căci crucea, fiule, a fost prima masă de jertfă pe care M-am așezat spre hrană omului care voiește să fie nou. Eu pentru nașterea omului nou M-am pus pe cruce, ca să vadă omul cărarea spre om nou, ca să vadă învierea prin cruce. Eu când am venit în calea apostolilor ca să fac din ei om nou, am început de unde i-am găsit pe ei. De la pescuit am început cu ei, de la pește am început, căci din cuvânt am făcut pește, ca să prindă ei pește făcut prin cuvânt și să Mă poată apoi lua și pe Mine în năvodul lor, și să fac din ei năvod și pescari de oameni pentru împărăția cerurilor, cea nevăzută de omul cel vechi, dar văzută de om nou, care se întoarce la chip și la asemănare cu Hristos.

Israele, să fii treaz la auzul cuvântului Meu, căci cel treaz împlinește cuvântul lui Dumnezeu. Cel ce nu-l împlinește, acela doarme. Fii atent, poporul Meu, căci cel ce împlinește este treaz, iar cel ce nu împlinește doarme. Eu vin și îl găsesc mereu dormind pe cel ce nu împlinește. Așa a făcut și Israel. Când am venit, el a dormit, și nu lăsa pe nimeni să se trezească. Dar tu, cel nou, să nu ai inimă de jidov, fiule, căci ție îți zic fiu. Se sfătuiră atunci iudeii cei din frunte, mai-marii templului se sfătuiră că dacă cineva din iudei va crede în Mine, acela să fie scos din sinagogă. Iată și azi același sfat în biserica lumii. Mai-marii bisericii au hotărât pentru cei dintre ei care cred cuvântul lui Dumnezeu cel de azi, să fie amenințați, să fie pedepsiți, să fie puși în lanțurile lor, și iată, nici acum nu rămân cu cei prigonitori ai cuvântului Meu, așa cum nici atunci nu am rămas. Am scuturat praful și am ieșit, și M-am alipit de cei umiliți, de cei cu duhul curat, și din ei am făcut sămânță de vie nouă și am început cerul pe pământ cu ei, cu cei înnoiți. Așa fac și cu via de acum.

O, vie plină de aguridă! Agurida e acră, nu e dulce, nu e bună de mâncat, nu e bună de luat. Ai amestecat mana cu carnea în pântecul pământului tău, și a ieșit aguridă; și în loc de om nou, a ieșit idol, a ieșit chip cioplit, căci omul se închină chipului său cel cioplit.

Am venit, și Mă fac cuvânt, și am zis să Mă dau în dar și să trezesc turma care doarme. Am venit ca și atunci, ca să fiu dar ceresc de la Tatăl pentru omul care trăiește din carne, și vierii M-au scos afară din via lor și M-au pus în teasc și M-au zdrobit, și din sângele Meu Eu am făcut vinul cel nou pentru cel ce crede în Dumnezeu venit pe pământ; și trupul Meu s-a făcut pâine, și M-am făcut mană din cer pentru cel credincios. Israel zicea că slujește lui Dumnezeu, și când a venit Domnul să le plătească lor credința, a găsit aguridă în credința lui Israel. Biserica de azi zice că slujește lui Dumnezeu, și iată, Cuvântul Se vestește întru venirea Sa pe nori, precum este scris în Scripturi că vine să plătească pentru faptă, și tot aguridă acră este în toată via de azi. Iată Scriptură împlinită: *«Mânca-vor părinții și se vor strepezi dinții fiilor»*. O, nu mai trebuia să fie așa, că Eu M-am pus pe cruce pentru răscumpărare, și iată, am fost iar defăimat de omul bisericii, sunt iar necunoscut de fii. Dar voi îneca toată necredința, căci apa râului vieții curge, curge și inundă peste tot. Cuvântul lui Dumnezeu odrăsește, și apa râului vieții se face cuvânt, și este cuvânt apa râului vieții, căci omul nu vrea mană. Omul vrea carne, nu vrea mană, nu vrea cuvântul lui Dumnezeu. Mana este ascultare, iar carnea este neascultare, și este voie liberă în om.

O, ortodoxie, fiică a credinței cea dintâi, pe care am dat-o s-o poarte apostolii Mei cu care am cutreierat pământul lui Israel! La Israel am venit cu trupul, și la tine sunt venit cu duhul, după cum am făgăduit că vin. O, fiică a credinței cea de atunci! Ai dus, tată, solia Mea până azi, și când să-ți dau plata și strălucirea ta, și sfințenia când să ți-o dau, ai făcut și tu ca jidovii. Nu M-ai primit, nu M-ai cunoscut, nu Mi-ai cunoscut glasul și cuvântul care vine cu Mine pe nori. Te-ai îngâmfat și nu M-ai primit, și Mi-ai pus mâna la gură și pândești pe ai tăi ca să nu-i lași să creadă în Mine, în venirea Mea prin cuvânt, că Eu sunt Cuvântul. Iată, Mă gonești, Mă dai afară din sinagoga ta, și Eu am venit să-ți fac ție bine. Nimic nu ți-am cerut decât să te lași de păcatele tale și să fii curată, biserică a Mea, dar tu nu vrei să fii a Mea. Eu de aceea M-am aplecat spre tine, ca să te rog să fii a Mea, ca să-ți dau mană din cer. De aceea am venit, și am venit pentru că era scris că vin. Deschide cartea Mea și vezi că venirea Mea este scrisă în ea, și vezi bine, ca să citești bine, și vezi că numele Meu este Cuvântul lui Dumnezeu, și iată, Cuvântul a venit întru

venirea cea proorocită, și tu, tată, dormi. Cine nu ia să mănânce cuvântul Meu, acela doarme. Cine nu aude, acela doarme. Dar nu vei spune că nu ai auzit, că vor mărturisi morții din morminte că au auzit acest cuvânt, și nu vei ști atunci unde să intri de mânia Mea.

O, fiică de azi, am voit să-ți dau inel de piatră scumpă, tată, pe care este scris numele Meu, Cuvântul lui Dumnezeu. Am venit cu inel la tine, ca să te știe toți de mireasă pețită de Mirele Care vine. Și tu, fiică a părinților tăi, nu-L știi pe Cel ce vine, și iată, El vine, vine mereu, și tu stai închisă în calea Lui.

O, vie cu aguridă, M-am oprit în tine pe o colină și am altoit o coardă din vie și am pus-o la îngrijit și la crescut și la înmulțit și am cules din ea struguri, tată, struguri împliniți și buni de pus pe masă. Am luat din tine, și tu trebuia să te bucuri că am venit la tine ca să fac în tine rod, și am cuvântat din via Mea cea îngrijită și ți-am spus să te întorci spre rodire și spre îngrijire. Deschide, ca să vezi cu ce am venit. Nu vreau să-ți iau ce e al tău, și vreau să te lași spre înnoire, spre viață veșnică să te lași cu Mine. Deschide-Mi Mie, că lumea cea păcătoasă a călcat peste tine și peste rochița ta și a făcut din tine babilon. Întoarce-te din robie, că au venit în palatele tale fiii babilonului și te-ai pângărit cu ei, și inima Mea văzând goliciunea ta s-a depărtat de tine, ca și de sora ta, că fiii străini ți-au luat haina și au vândut-o și te-au lăsat goală, și iată, bei paharul surorii tale și suferi pentru nelegiuirea ta. Vin străinii în tine, și tu te gătești pentru ei, și îți faci ochii cu dresuri, și Eu am venit să te strig, căci tu Mă înșeli așa cum înșeală o femeie pe bărbatul ei. Eu nu vreau ca tu să fii judecată după pravila cea pentru desfrânate, și de aceea te strig: întoarce-te și nu fă ce a făcut sora ta cea mare; nu fă ce a făcut Israel; nu fă cu Mine ce au făcut jidovii.

O, ortodoxie, am scos din mijlocul tău un foc, și voi arde în el fărădelegile tale. Întoarce-te la părinții tăi cei sfinți, cei care s-au jertfit pentru tine. Întoarce-te, tu, sămânță a lui Iuda, căci Eu din această sămânță M-am ivit, și am lăsat în ea preoție și proorocie, și iată, nu mai este curat ce am lăsat, și este vândut pe preț de desfrânare ce am lăsat în via Mea. Cel ce calcă legea lăsată de Mine peste turma Mea, acela este orb, acela devine orb, orb cu duhul. Eu știu că tu crezi că Eu sunt în cuvânt și că strig la tine, dar îți pare rău când vezi că dau să te despart de voia ta cea rea. Ți-e rușine cu goliciunea ta și ți-e greu să te pregătești în sfințenie, omule al bisericii lumii, că al Domnului nu vrei să fii. Ți-e rușine să-ți pierzi scaunul pe care stai fără de chemarea Mea. Cine te-a ales pe tine să slujești pe Dumnezeu? Și dacă te-au ales arhieriei tăi, de ce nu slujești lui Dumnezeu? O, șirul unșilor din uns în uns s-a rupt de multe ori, și tu duci cu vorba pe om ca să creadă omul că ești unsul Meu, că ești alesul Meu, și să-ți dea omul zeciuală, și iată, tu o cheltui pe pofte, așa cum făcea și Israel. Îți plătește omul ca să-l bagi în pământ, îți mai și plătește pentru asta. Eu când l-am înviat pe Lazăr n-am cerut plată. Eu l-am înviat, nu l-am îngropat, și tot n-am luat plată. Așa înseamnă alesul Domnului pentru oameni, nu să-ți plătească omul că-l botezi, că-l cununi sau că-l împărtășești cu Dumnezeu. Eu ce să-ți mai plătesc dacă ți-ai plăti că-Mi lucrezi Mie? Eu nu cu bani plătesc omului. Eu cu mântuire plătesc omului slujitor lui Dumnezeu, și iată pilda viei care face aguridă. Îmi sparg capul cei din vie când vin de la Tatăl să cercetez via, și iată, Semănătorul Care seamănă sămânță găsește piatră și cărare bătută și pământ uscat, nu găsește pământ bun de însămânțat, căci omul are mult de lucru și nu are vreme de sămânță din cer. Mă voi duce să strig la omul cezarului, Mă voi duce să-i spun că vin și că-Mi fac cărare să vin, și voi striga pe România și voi lucra cu cuvânt dulce, ca un Dumnezeu.

O, Românie, fă-te, tată, țara Mea. Românie, oare, tu nu vrei, tată, să fii creștină? Creștinii postesc de cele nebinecuvântate, de cele rele. Creștinii iubesc, iubesc umilința și înfățișarea lui Dumnezeu în ei și sărăcia de duh ca să fie fericiți. Creștinii iubesc lucrările Domnului pe pământ. Creștinii ascultă pe Dumnezeu și se tem de Domnul și ascultă.

O, Românie, poporul Meu pe care-l hrănesc în mijlocul tău cinstește pe cezarul cu cinstea ce i se cuvine cezarului, după cum scrie în Scripturi. Românie tată, Eu grăiesc cuvântul Meu în mijlocul tău, dar omul bisericii, care ar trebui să Mă primească, nu Mă primește, zice că sunt mortul. Eu nu sunt mortul. Eu sunt Domnul; Domnul proorocilor și al dreptilor și al celor ce cred

în Domnul. Biserica zice că sunt mortul care vorbește. Dar ea cu cine vorbește? Toată slujba pe care o vorbește cu Dumnezeu și cu sfinții înseamnă vorbire cu mortul? Sfinții care au luat cerul și pe Domnul de casă și de țară, aceia sunt mortul cu care vorbesc oamenii bisericii? Toate slujbele bisericii sunt cuvinte către Domnul și către sfinți, nu e vorbire cu mortul, căci sfinții nu sunt morți. Cei vii vorbesc cu sfinții în rugăciunile lor și îi trimit pe sfinți la Mine ca să primească de la Mine pentru cei vii în trup. Dacă toate rugăciunile bisericii vorbesc cu Domnul și cu sfinții, dar Domnul și sfinții să nu vorbească cu omul? Numai omul poate vorbi Domnului? Domnul nu poate vorbi omului? Eu pot mai mult ca omul, că Eu sunt Cuvântul din veac și până în veac. Eu sunt viu. Eu sunt fără de moarte și fără de sfârșit. Eu sunt Alfa și Omega, Eu sunt, și grăiesc peste pământ. Grăiesc în mijlocul tău, Românie, țara Mea. Tu ești țara Mea, căci M-am întors, și în tine M-am întors, și în tine cuvintez cuvântul lui Dumnezeu, cuvântul Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Românie, am venit să-ți pun salbă, tată. Am venit cu inel în mijlocul tău. Am darul Meu în tine, darul cel pentru tine. Am pe poporul cuvântului Meu în tine. L-am luat din tine și l-am plămădit din cuvântul Meu, și am cuvânt în tine, căci poporul Meu este cuvântul Meu, este rodul cuvântului Meu, și grăiesc peste el și spun: pace ție, țara Mea, Românie, mireasa Mea, că iată, cerul tău strigă la Mine pentru tine. Moșii și strămoșii tăi cei sfinți, aceia sunt cerul tău care este la Mine. Am praznic ceresc în mijlocul tău, Românie, aleasa Tatălui Meu pentru Fiul Său. E praznic în tine de patruzeci de ani. Cuvântul lui Dumnezeu se așterne pe masă de praznic. Vino, tată, la praznicul cerului! Vino și mănâncă! Vino și te naște din Dumnezeu! Vino și spală-ți rochița în râul vieții, și spală-ți și cămășuța, tată, și caută-ți cămășuța dacă n-o mai ai, că fără cămășuță ți se vede goliciunea prin rochiță. Am venit la tine cu straie cerești, din apă și din duh. Vreau să fac din tine apă și duh, cristelniță de botez, în care să se boteze toți cei ce vor lua calea învierii și a vieții veșnice, toate popoarele care vor veni auzind de slava Mea din tine, căci crucea Mea s-a făcut cunună pe creștetul tău, s-a împletit și s-a făcut cunună de slavă peste tine. Crucea Mea să fie năframa ta de pace între Mine și tine. Dă-Mi solie de pace între Mine și tine, Românie, țara Mea dată Mie de Tatăl. Înălță-te înaintea popoarelor, tu, țară a întoarcerii Mele, căci pământul cel de acum trece la înnoit, și se face cer nou și pământ nou pe el, precum a fost pământul cel dintâi. Amin.

Vino, Românie, să fii poporul Meu ales între neamurile pământului! Vino, tată, că poporul cel ales la început M-a pus pe cruce și M-a lepădat, și Eu te-am îmbrățișat pe tine, că te-am găsit sub cruce și te-am luat sub mantia Mea când am trecut pe lângă tine și te-am văzut sub cruce. Vino să-ți dau plata, să-ți dau inelul cel de piatră scumpă! Dă-Mi mâna să-ți pun inelul, căci pe această piatră scumpă este scris numele Meu: Cuvântul lui Dumnezeu. Amin. Vino spre zi de nuntă, țara Mea, mireasa Mea, că asta este soarta ta! Vino, că Eu vin! Ascultă ruga Mea și fii comoara Mea, și fii cărarea Mea, că vin, și M-am vestit că vin, ca să nu vin pe neștire când vin.

Duhurile Domnului se odihnesc deasupra ta. Duhurile sfinților sunt ca stelele deasupra ta. Duhurile îngerilor stau coroană peste tine. Duhul Sfânt Își are tron și cuvânt în tine.

Pace ție, țara Mea, pământ al praznicului Domnului, căci unde este stârvul, acolo se adună vulturii. Amin, amin, amin.

Binecuvântat să fie poporul Meu din tine, Românie, țară a întoarcerii Mele, că mare taină este poporul Meu din tine. Poporul cuvântului Meu este ramură verde, este pom plin de roadă lângă izvorul vieții, și ramurile lui trec peste zid, și Eu, Domnul, revărs peste el binecuvântările cerului, binecuvântările pământului, binecuvântările strămoșilor, binecuvântările înălțimilor cele veșnice. Așa binecuvântări am pus pe creștetul celui ales din tine, țara Mea.

O, popor luat din români, să fii binecuvântat înaintea neamului român și să binecuvintezi înaintea Mea pe România și să fii cuvântul Meu peste ea, și ca un voievod să fii unul prin fiii și fetele tale, poporul Meu cel din români. Așa am luat și din Israel un mănunchi de popor care a umblat cu Mine. Așa am lucrat și din români și Mi-am luat popor, și îl numesc începătură de

veac nou, și ca pe un voievod îl port înaintea Mea, și îl numesc uns pe poporul cuvântului Meu, și îl numesc miruitor de ungere nouă, de veac nou. Așa îl numește Domnul pe cel ales, pe cel pus la plămădă ca să crească din el popor al întoarcerii Fiului lui Dumnezeu, Care vine cu norii. Amin, amin, amin.

14/27-09-1995